

اخبار

پوتین دیدار احتمالی با زلنسکی را رد کرد

رئیس‌جمهور روسیه گفت مخالفتی با برگزاری نشست سه‌جانبه با سران آمریکا و اوکراین را ندارد اما پیش از آن باید شرایط لازم برای گفت‌وگو فراهم شود. به گزارش ایسنا، «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه روز پنج‌شنبه و تنها ساعاتی پس از ابزار تمایل «اولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین برای مذاکره مستقیم با او اعلام کرد که «شرایط لازم» برای دیدار احتمالی با زلنسکی فراهم نشده است.

پوتین در سخنانی گفت که امارات متحده عربی را یکی از گزینه‌های «مناسب» برای برگزاری نشست آتی با «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا می‌داند. وی در کنفرانسی خبری در کرملین عنوان کرد: «اما دوستان زیادی داریم که برای میزبانی چنین رویدادهایی آمادگی دارند. یکی از این دوستان، رئیس امارات متحده عربی است. فکر می‌کنم (در این رابطه) تصمیم خواهیم گرفت اما این یکی از مکان‌های مناسب است.»

پوتین تأکید کرد که هر دو طرف – واشنگتن و مسکو – تمایل به چنین دیداری را ابراز کرده‌اند و اینکه چه کسی آغازگر آن بوده، دیگر اهمیتی ندارد. رئیس‌جمهور روسیه در مورد احتمال برگزاری نشست سه‌جانبه با حضور زلنسکی گفت که مخالفتی با آن ندارد اما پیش از آن باید شرایط لازم برای گفت‌وگو فراهم شود.

پیش‌تر «یوری اوشاکوف» دستیار پوتین اعلام کرده بود که مسکو و واشنگتن در اصل بر سر برگزاری دیدار پوتین و ترامپ در روزهای آینده توافق کرده‌اند. مقام‌های آمریکایی تاکنون واکنشی به این اظهارات نشان نداده‌اند.

نتانیاهو اهداشی برای غزه را مشخص کرد

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی با انتشار بیانیه‌ای دیدگاه خود را برای جنگ غزه مشخص کرد. به گزارش ایسنا، «بنیامین نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی با اشاره به نگرانی‌های بین‌المللی، گفت که این رژیم «نوار غزه را ضمیمه نخواهد کرد» و قصد دارد کنترل این باریکه را به یک «نهاد حکومتی انتقالی» نامشخص منتقل کند.

سی‌ان‌ان ۱۸، یک رسانه هندی-انگلیسی به نقل از بیانیه نتانیاهو گزارش داد: انحلال کامل حماس و بازگشت بی‌قید و شرط همه اسرای باقی‌مانده هدف ماست. نتانیاهو ادعا کرد: اگر حماس سلاح‌های خود را زمین بگذارد و اسرا را آزاد کند، این درگیری می‌تواند به سرعت پایان یابد.

این مصاحبه اندکی پس از آن انجام شد که نتانیاهو با «جی. پی. سینگ» سفیر هند در سرزمین‌های اشغالی دیدار کرد تا در مورد تقویت روابط دوجانبه به‌ویژه در بخش‌های دفاعی و اقتصادی گفت‌وگو کند.

قرار است کابینه امنیتی اسرائیل امروز برای بحث کلیدی در مورد اینکه آیا باید به اشغال نظامی کامل نوار غزه ادامه داد یا خیر، تشکیل جلسه دهد.

قرار بزرگ اسرائیل برای صادرات گاز به مصر

شرکت صهیونیستی نیوم انرژی از امضای یک قرارداد عظیم صادرات گاز به ارزش ۳۵ میلیارد دلار با مصر تا سال ۲۰۴۰ خبر داد.

باشگاه خبرنگاران جوان، شرکت صهیونیستی نیومد انرژی روز پنجشنبه اعلام کرد که این شرکت و سایر شرکای میدان گازی لویاتان، یک قرارداد عظیم صادرات گاز طبیعی (گاز فلسطین) با مصر امضا و آن را بزرگ‌ترین قرارداد صادراتی در تاریخ رژیم تروریستی اسرائیل توصیف کردند.

به گزارش کانال ۱۲ این رنسم، این قرارداد شامل فروش تقریباً ۱۳۰ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی به مصر به ارزش تقریبی ۳۵ میلیارد دلار تا سال ۲۰۴۰ است. امضای این توافق نامه در بحبوحه نگرانی‌های فزاینده رژیم تروریستی اسرائیل در مورد صادرات مقادیری که از ظرفیت تولید پایدار میدان‌های گازی فراتر می‌رود، صورت می‌گیرد.

این قرارداد به دو مرحله تقسیم شده است. مرحله اول سال آینده آغاز می‌شود و شامل صادرات ۲۰ میلیارد متر مکعب گاز است. مرحله دوم که شامل تقریباً ۱۱۰ میلیارد متر مکعب است، پس از تکمیل پروژه توسعه لویاتان آغاز خواهد شد. میزان گاز طبیعی صادر شده از میدان لویاتان به مصر بالغ بر ۶۰ میلیارد متر مکعب است و انتظار می‌رود در سال ۲۰۳۰ تکمیل شود.

طبق بیانیه ارائه شده، عرضه گاز از میدان لویاتان به مصر از ۴.۷ میلیارد متر مکعب فعلی سالانه به ۶.۷ میلیارد متر مکعب در مرحله اول و سپس به ۱۲ تا ۱۳ میلیارد متر مکعب سالانه در مرحله دوم افزایش خواهد یافت.

آخرین گزارش در مورد پروژه لویاتان همچنین نشان داد که این مخزن حاوی ۶۰۰ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی است.

طبق وب‌سایت کانال ۱۲ رژیم تروریستی اسرائیل، انتظار می‌رود این معامله راه را برای گسترش پروژه لویاتان هموار کند و ظرفیت تولید کافی برای اقتصاد رژیم تروریستی را تا سال ۲۰۶۴ تضمین کند.

با این حال، این توافق همچنین هشدارهای داخلی مقامات رژیم تروریستی اسرائیل را برانگیخته است. رئیس اداره بودجه در وزارت دارایی این رژیم اعلام کرد که ادامه صادرات تحت سیاست فعلی «ذخایر گاز طبیعی اختصاص داده شده برای مصارف داخلی در اسرائیل را تهدید می‌کند.»

خلیج فارس برای خنثی کردن طرح خطرناک بی‌بی برای خاورمیانه خیزبرمی‌دارد؟

فروپاشی توهم صلح‌ساز ترامپ

توازنی که آن‌ها را مجبور به پرهیز از تحریک دولت ترامپ می‌کرد. به همین خاطر، عمان، قطر و عربستان سعودی به شکلی کنترل‌شده به محکومیت حملات آمریکا علیه ایران پرداختند. اما این موضع‌گیری‌ها بیشتر نمادین و ملایم بودند؛ حتی قطر اشاره مستقیمی به ایالات متحده نکرد. اقدام شدیدتر در این زمینه می‌توانست روابط امنیتی آن‌ها با واشنگتن را، مخصوصاً در میانه یک جنگ بزرگ، به خطر بیندازد و خشم ترامپ را نیز برانگیزد.

جنگ ۱۲ روزه میان ایران و اسرائیل، نه تنها باعث تغییر مسیر ایران نشد، بلکه دیدگاه‌هایی را که دیپلماسی غرب را بی‌نتیجه و خیانت‌آمیز می‌دانند، تقویت کرد. رفتار سیاسی ترامپ که دیپلماسی را ابزاری برای فریب می‌دانست و حمله اسرائیل تنها دو روز پیش از آغاز مذاکرات هسته‌ای جدید نشان‌دهنده آن بود، به عقاید کسانی که همیشه به آمریکا بی‌اعتماد بودند جنبه‌ای تأییدی بخشید. حمایت کشورهای اروپایی نظیر فرانسه، آلمان و بریتانیا از این حملات، باعث شد که ایران آن‌ها را دیگر به‌عنوان میانجی‌های بی‌طرف تلقی نکند.

این شرایط احتمالاً ایران را به سمت تقویت برنامه هسته‌ای و ارتقای توان موشکی سوق خواهد داد تا قدرت بازدارنی یا پاسخ‌گویی در برابر حملات آینده را افزایش دهد. علاوه بر این، ایران گزینه‌های متعددی روی میز دارد؛ از حملات مستقیم به نیروها و پایگاه‌های آمریکایی گرفته تا هدف قرار دادن زیرساخت انرژی کشورهای عرب خلیج فارس یا حتی بستن تنگه استراتژیک هرمز، مسیری حیاتی برای صادرات نفت و گاز منطقه. تجربه کشورهای خلیجی از اختلالات مشابه طی «جنگ نفتکش‌ها» در دهه ۱۹۸۰ و همچنین حملات حوثی‌ها به تأسیسات انرژی عربستان در سال ۲۰۱۹ نشان می‌دهد که توانایی آن‌ها و شرکای غربی‌شان برای مقابله سریع با پیامدهای یک جنگ گسترده هنوز آزموده نشده است. با تصور برخورد مستقیم با ایرانی خشمگین و مصمم، نگرانی کشورهای عرب خلیج فارس بیش‌تر از گذشته شده است. آن‌ها با دقت رصد کرده‌اند که باوجود بمباران‌های مکرر آمریکا و

را داده بود. وزیر امور خارجه سعودی، فیصل بن فرحان، در داووس تأکید کرد که دولت جدید آمریکا احتمالاً خطری برای افزایش تنش‌های نظامی نخواهد بود. او افزود: «ترامپ روشن گفته که از درگیری حمایت نمی‌کند.» این دیدگاه بارها توسط مقامات ارشد خلیج فارس در گفت‌وگوهی خصوصی تکرار شد. آن‌ها امیدوار بودند که ترامپ بتواند مقابل نخست‌وزیر اسرائیل، بنیامین نتانیاهو ایستادگی کند؛ کاری که جو بایدن انجام نداده بود. حتی اگر انگیزه‌ای جز قراردادهای مالی پرسود وجود نداشت، باز هم این کشورها تصور می‌کردند ترامپ به خاطر منافع اقتصادی نرمش نشان خواهد داد.

روند اقدام‌های اولیه و امید کشورهای حوزه خلیج فارس

در ابتدا به نظر می‌رسید امیدهای کشورهای خلیج فارس نسبت به ترامپ منطقی باشد. ترامپ اسرائیل را به پذیرفتن آتش‌بس دوماهه در غزه مجبور کرد و تلاش‌هایی را برای دستیابی به توافق صلح پایدار با همکاری مصر و قطر آغاز کرد. همچنین دولت او مذاکراتی با ایران ترتیب داد و زمانی کوتاه آتش‌بسی با حوثی‌ها برقرار کرد که البته نتوانست مانع حملات این گروه علیه اسرائیل شود. در سفر ماه مه خود به ریاض، ترامپ به درخواست محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، با رهبر جدید سوریه، احمد الشرع، ملاقات کرد و برخی از تحریم‌های آمریکا علیه سوریه را لغو کرد. اما واکنش اسرائیل مخالف این اقدامات بود؛ آن‌ها نه تنها صدها حمله علیه سوریه انجام دادند بلکه بخشی از خاک این کشور را به شکلی «نامحدود» اشغال کرده‌اند؛ اتفاقی که روند دستیابی به توافقات صلح را به بن‌بست رسانده است. وقتی اسرائیل دور تازه‌ای از حملات نظامی علیه ایران را شروع کرد و ایالات متحده نیز در این مسیر همراه شد، بسیاری از باورها و تصورات به‌چالشی جدی کشیده شدند. در این میان، کشورهای عرب خلیج فارس بار دیگر با واقعیت تلخی روبه‌رو شدند: کاخ سفید شریکی قابل‌اعتماد برای مهار اسرائیل یا تسهیل روند صلح پایدار در منطقه نیست. علیرغم این ناامیدی، دولت‌های خلیج چاره‌ای جز حفظ یک توازن حساس نداشتند؛

بزرگ‌ترین چرخش ترامپ در راه است؟

شوگ در واشنگتن

معاون مشاور امنیت ملی ترامپ در سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱، پیش‌بینی کرد که ترامپ در صورت بازگشت به قدرت، در پیگیری تحقیقات ذیل «بند ۳۰» در مورد اقدامات تجاری مضر چین برای اقتصاد بین‌المللی و منافع آمریکا، گام‌های جدی‌تری برخواهد داشت.

به گزارش اکوایران، زمانی که دونالد ترامپ در نخستین دوره ریاست‌جمهوری خود جنگ تجاری با چین را آغاز کرد، در واشنگتن اجماعی فزاینده به وجود آمده بود مبنی بر اینکه پکن در بلندمدت چالشی برای منافع امنیتی، سیاسی و اقتصادی ایالات متحده در سطح جهان خواهد بود. اکنون، ناظران چین در هر دو جناح سیاسی آمریکا نگران نشانه‌هایی هستند که حاکی از چرخش ترامپ از سال‌ها تلاش برای رقابت با رقیب ژئوپولیتیکي شماره یک آمریکا است. حرکتی که به باور آنان، احتمالاً به چین فرصت خواهد داد تا جای پای خود را در صنایع راهبردی مستحکم‌تر کند؛ صنایعی که ترامپ وعده داده آن‌ها را به آمریکا برگرداند.

تعیین انتظارات

به نوشته نیوزویک، در حالی که دموکرات‌ها از جنگ اقتصادی چندساله ترامپ با چین و نیز از فقدان هماهنگی دولت او با متحدان کلیدی انتقاد کرده‌اند، اما در کل از رویکرد سخت‌گیرانه‌تر نسبت به چین حمایت می‌کنند. این حمایت بیشتر بر پایه اتهاماتی چون رفتارهای تجاری ناعادلانه، دستکاری نرخ ارز و دسترسی نابرابر به بازار چین است. چرخش سیاست‌ای که در دوران نخست ترامپ نسبت به چین رخ داد، تأثیرات گسترده‌ای بر روابط پکن و واشنگتن گذاشت، تا جایی که جو بایدن، رئیس‌جمهور پیشین، با فضای سرد ناشی از «جنگ سرد جدید» مواجه شد و قادر به معکوس کردن کامل آن نبود. بایدن نه‌تنها تعرفه‌های دوران ترامپ را حفظ کرد، بلکه آن‌ها را گسترش داد و کنترل‌های بیشتری بر صادرات فناوری ایالات متحده اعمال کرد، به‌ویژه به دلیل نگرانی‌ها نسبت به نقش این فناوری‌ها در مدرن‌سازی نظامی چین. ترامپ در کارزار انتخاباتی خود وعده داد که رویکردی حتی سخت‌گیرانه‌تر اتخاذ خواهد کرد. متیو پاتینجر،

ببین الملل

ببین الملل

بریتانیا بر علیه حوثی‌ها طی بیش از یک سال، این اقدامات نتوانسته تهدیدات این گروه را کاملاً رفع کند. همچنین تردیدهایی وجود دارد که ایالات متحده آماده ارائه کمک نظامی بلندمدت در صورت وقوع یک جنگ بزرگ باشد.

اسرائیل نیز اکنون بیش از پیش تمایل دارد که دیپلماسی را کنار گذاشته و به اقدام نظامی پیشگیرانه روی بیاورد. این کشور منطقه را به عرصه‌ای باز برای عملیات‌های نظامی خود تبدیل کرده و در کشورهای مختلف مانند غزه، ایران، لبنان، سوریه و یمن دست به اقداماتی زده است؛ بی‌آنکه توجه زیادی به مشروعیت حقوقی این حملات یا پیامدهای انسانی و منطقه‌ای آن داشته باشد. در این میان دغدغه بزرگ کشورهای عرب خلیج فارس، برنامه علنی بنیامین نتانیاهو برای ایجاد «طراحی نوین» در خاورمیانه است. طرحی که احتمالاً منافع این کشورها را نادیده می‌گیرد یا کم‌اهمیت جلوه داده و حتی می‌تواند نیروهای افراط‌گرایی را که کشورهای منطقه سال‌ها برای سرکوب آن‌ها تلاش کرده‌اند، دوباره فعال سازد.

چنین چشم‌اندازی از منطقه، تصویر اسرائیلی را ارائه می‌دهد که همچون یک پادگان قدرت‌مند و نفوذناپذیر رشد کرده است و تهدیدات دولت‌های ضعیف اطراف خود را با سهولت مدیریت می‌کند. ولی این وضعیت از دید بسیاری از کشورهای منطقه نسخه‌ای برای بی‌ثباتی دائمی است؛ چالشی که هیچ کدام از بازیگران منطقه حاضر به پذیرش آن نیستند.

راهی برای عبور

با توجه به وضعیت کنونی، خطر تکرار رویارویی مستقیم میان ایران و اسرائیل همچنان وجود دارد. کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس باید تلاش کنند تا سطح تنش‌ها را کاهش دهند و تهدیدهای رو به افزایش را مدیریت کنند. در شرایطی که میانجی‌های معتمد دیگری حضور ندارند، این کشورها نیاز دارند خود دست به کار شوند و تسهیل‌کننده توافقی شده‌های میان ایران و ایالات متحده باشند. این تنها راهی است که می‌تواند چرخه مستمر درگیری و بی‌ثباتی را، که منطقه را گرفتار کرده، متوقف سازد. همچنین کشورهای خلیج فارس نسبت به دیگران، شانس بیشتری برای موفقیت در این نقش دارند.

مواضع اصولی این کشورها در برابر حملات آمریکا و اسرائیل به آن‌ها این امکان را می‌دهد تا به عنوان میانجی‌های بی‌طرف اعتبار کافی کسب کنند. قطر با نقش مهم خود در پایان دادن به جنگ، از طریق پذیرش میزان قابل توجهی از فشار ایران، توانسته نزد تهران اعتبار سیاسی بیشتری کسب کند. عمان نیز از نگاه ایران خود را به‌عنوان یکی میانجی مورد اعتماد معرفی کرده است. علاوه بر این، نفوذ عربستان سعودی و امارات در واشنگتن، حتی با وجود کاهش تدریجی، همچنان ارزشمند تلقی می‌شود.

میانجی‌گری برای دستیابی به توافقی جدید میان ایران و ایالات متحده چالشی بزرگ و پیچیده خواهد بود. کشورهای عرب منطقه خلیج فارس باید از تمام ابزارهای نفوذ موجود خود در واشنگتن، تهران و تل‌آویو بهره ببرند تا منطقه را از مسیر جنگ دور نگه دارند. آینده این کشورها وابسته به موفقیت چنین تلاش‌ها است.

پیروز شویم، نه این‌که یک‌طرفه تسلیم حزب کمونیست چین شویم.»

در واکنش، سخنگوی شرکت انویدیا اظهار داشت: «این انتقادات نادرست بوده و با برنامه دولت در حوزه هوش مصنوعی هم‌خوانی ندارد. تراشه H۲۰ توانمندی نظامی هیچ‌کس را ارتقاء نمی‌دهد، بلکه به آمریکا کمک می‌کند تا در سراسر جهان حمایت توسعه‌دهندگان نرم‌افزار را جلب کند. دولت نیز بطور کامل بر هر تراشه‌ش مربوط به H۲۰ نظارت و کنترل دارد.» از سوی دیگر، لیو پنگیو، سخنگوی سفارت چین در واشنگتن، اظهار داشت: «چین با سیاسی‌سازی، ابزاری‌سازی و تسلیحاتی‌کردن فناوری و تجارت مخالف است. این اقدامات زنجیره‌های صنعتی و تأمین جهانی را بی‌ثبات می‌کند و به نفع هیچ‌کس نیست.»

جدال بر سر سیاست آینده

اگر ترامپ در این مسیر باقی بماند، این رویکرد می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین چرخش‌ها در رقابت استراتژیک چند نسلی میان آمریکا و چین تلقی شود. با این حال، همه متقاعد نشده‌اند که ترامپ دست واقعی خود را رو کرده باشد. جورج مگنوس، پژوهشگر مرکز مطالعات چین در دانشگاه آکسفورد، به نیوزویک گفت: «ترامپ می‌خواهد به دنیا نشان دهد که فقط او می‌تواند با چین توافق تجاری امضا کند، در حالی که رئیس‌جمهور قبلی نتوانست. فکر نمی‌کنم ترامپ و دولتش دیگر چین را یک رقیب استراتژیک ندانند، اما او می‌خواهد در سال اول ریاست‌جمهوری‌اش یک «پیروزی» کسب کند و نشان دهد که آمریکا و چین می‌توانند بدون توجه به دیگر مسائل با یکدیگر تجارت کنند. مگنوس گفت: «همچنین نباید فراموش کنیم که ایالات متحده یک سند سیاست سرمایه‌گذاری تحت عنوان «اول آمریکا» دارد که به‌طور آشکارا ضدچین است. پس بعید نیست که آمریکا رفتار ترجیحی با کالاهای چینی را رافع کند. بنابراین در رست‌ها و مواضع ترامپ، ابهام و پیچیدگی زیادی وجود دارد و همه آن‌ها می‌توانند واقعیت داشته باشند.»